

III. DUMNEZEU NE ÎNVAȚĂ SĂ NE AJUTĂM UNII PE ALȚII

PREOTUL ÎN VIAȚA MEA

Una dintre persoanele importante din viața mea este părintele Nicolae. Îl cunosc dintotdeauna. El este cel care m-a botezat și care m-a împărtășit pentru prima dată. Îi spun „părinte” pentru că așa îi spun și părinții mei. Când l-am întrebat pe tata de ce i se adresează așa părintelui, mi-a explicat că el ne iubește și ne sfătuiește precum un părinte pe copilul său.

– Tu mergi în fiecare duminică la biserică? M-a întrebat Cristina, colega mea.

– Da, mă duc la Sfânta Liturghie.

– Ce este Sfânta Liturghie?

– Este slujba de duminică, cea mai importantă slujbă. Mă și împărtășesc. La final, părintele mă unge cu mir.

– Și eu am fost la o nuntă la biserică și la botezul surorii mele. Și mi-a plăcut.

– Și mie îmi place, mai ales după ce se termină slujba, când părintele stă de vorbă cu noi, copiii. Ne învață foarte multe lucruri frumoase.

– Ce bine! Pot să vin și eu?

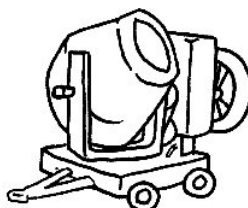
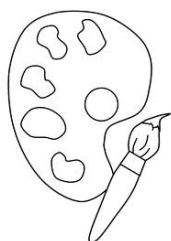
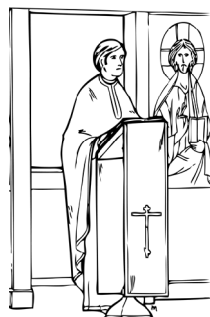
– Da, mă bucur că îți dorești asta. O să vezi ce mult o să îți placă părintele nostru.

● Recunoaște unele dintre cele mai importante momente din viața unui creștin.

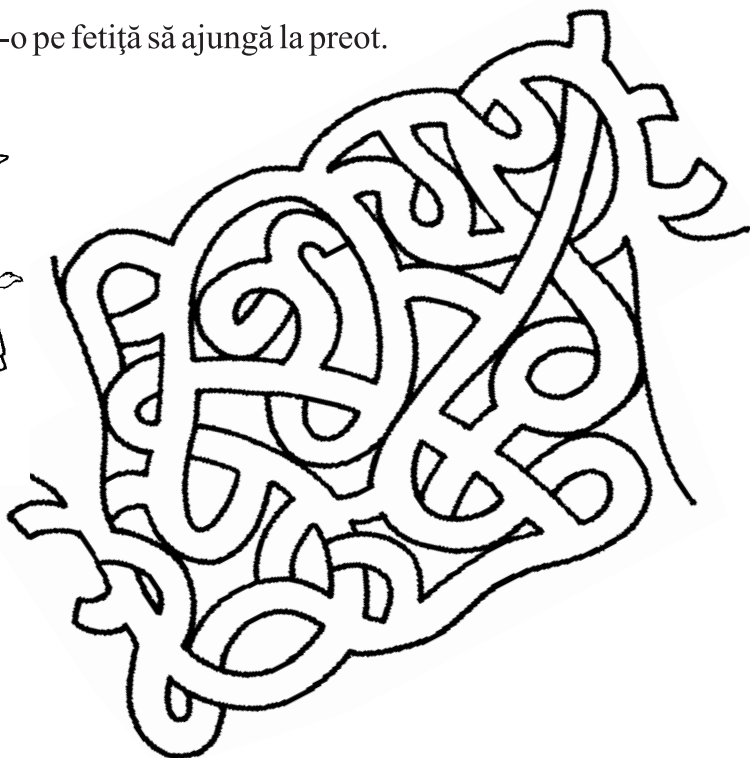
● Formulează propoziții în care să folosești cuvintele: preot, botez, împărtășanie.

- Privește cu atenție imaginile.
- Unește ceea ce crezi că se potrivește.

- Ajut-o pe fetița să ajungă la preot.

Lectură

O SCRISOARE LUI DUMNEZEU

O văduvă săracă avea doi copii. O fetiță mică de trei anișori și un băiețel de vreo șase anișori. Într-o zi, sărmana familie a rămas fără niciun ban și n-aveau nicio bucatăică de pâine.

Mămica le-a spus:

– Dragii mei copilași, astăzi nu avem ce mânca. Rugați-vă lui Dumnezeu să ne ajute, căci El este mare și este bun. În Cartea lui Sfântă este scris: „Cereți și vi se va da, bateți și vi se va deschide.”

Mămica a plecat să caute de lucru. Surioara a început a plânge și a cere pâine de la frățior. Băiatul nu știa cum s-o mai mângâie, s-a așezat la masă și I-a scris o scrisoare chiar lui Dumnezeu: „Sfinte și Milostive, Doamne! Surioara mea vrea să mănânce. Trimite-mi, te rog, câțiva bani să mă duc să cumpăr pâine.”

După ce a terminat de scris, a luat scrisoarea și a ieșit repede din casă, fugind spre cutia poștală. Dorind să pună scrisoarea în cutie nu putea, fiindcă ea era fixată prea sus. S-a ridicat copilul în vârful degetelor, dar tot nu reușea.

În timp ce el se chinuia, pe alături a trecut preotul satului. Văzându-l pe băiat, el l-a întrebat:

– Ce vrei să faci? A luat hârtia din mâna băiatului și a început să citească. Părintele a rămas adânc cutremurat de necazul băiatului și a plecat acasă la copil.

Convingându-se că această familie trăiește în mare sărăcie, preotul i-a dat băiatului toți banii pe care îi avea. Duminică, la slujbă, părintele a anunțat credincioșilor necazul familiei băiatului și i-a îndemnat pe oamenii de bună credință să ajute familia nevoiașă cu ce poate fiecare. S-a adunat o sumă foarte mare care le-a fost de mult folos.

Iată cum Tatăl Ceresc l-a ajutat pe acest copil, care a avut o credință sinceră și puternică în El. Dumnezeu totdeauna ne ajută prin oameni buni!

(Educația Creștin-Ortodoxă, Chișinău, 2004)